ל) שכת עלה, כ) [לקמן כג.],
 ג) [פסחים פו: קדושין יח: וש"נ],
 ד) [כתובות מח: קדושין מו.],
 ס) [ל"ל מיולו כ"ל בקדושין ע"ש

נכיר מיזנו כיים בקדושין ע"ש פרש"ן, 1) [עירובין עו. וש"נ],
 נלקמן יח. יבמות קיג. ע"ש תוספתה בכורים רפ"בן,

ה) [קדושין יח: וש"נ], ע) יבמות לה:, י) נדה יד. שבועות יח.,

ל) [נדה יד:], ל) תום' בנדה כתבו

מירוד על זה.

תורה אור השלם

1. וְאָם נֶפֶשׁ כִּי תָחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת מִּכָּל מִצְּוֹת יִיְ אֲשֶׁר לֹא תַעָשִינָה וְלֹא יָדַע וְאָשַׁם וְנָשְׂא

עונו: ויקרא ה יו 2. אַשָּר נְשִּׁיא יָחָטָא וְעָשָּׁה אַחָת מִּכְּל מִצְּוֹת יְיְ אֵלוּדְיוֹ אֲשָׁר לא תַעְשִׁינָה בַּשְׁנְגְּה וְאָשַׁם: ויקרא ד כב

הגהות הב"ח

אכל אחד מהן. וכסבור שומן הוא ואחר כך נודע שהאחד היה חלב וה לא ידע איזו אכל מביא אשם חלוי אבל אם בשעת אכילה היתה

לו ספה והזיד ואכלה מספה מזיד הוא ופטור: שגג באחת מהו. כסבור

זו היא אשתו ואחר כך נסתפק איזו (ד) היתה מביא אשם תלוי ואם

123

נודע לו שאחותו היתה מביא חטאת:

כך על לא הודע שלהן. כגון אכל שתי

ק פני לו האום פנטן. כבון ואחר כך מחיכות כסבור (ה) שומן הן ואחר כך נודע שהן ספק אינו מביא אלא אשם

תלוי אחד הואיל ולא נודע בין אכילה

לאכילה שספק חלב אכל: ואם היסה

ידיעה בינתים. ידיעת ספק: כשם

שהוא מביא חטאת על כל אחת. אם

היתה ידיעה ודאי בינתים: כך. בידיעת

ספק מביא שני אשמות תלויין:

אחת כסבור שומן הוא ואחר כך נודע

ספק אכל חלב וכו": חסיכה משמי

התיכות. כדמפרש בסיפה חלב ושומו

לפניו כו' אבל חתיכה אחת פטור: מלום כחיב. בויקרא גבי אשם תלוי ועשתה אחת מכל מלות ה' אשר לא

מעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו

והבים (ו) את אשמו וגו': **מלוום קרינן.**

דמשמע אחת מתוך שתים: ב' חתיכות

מיבעיה. דבשלמה חתיכה החת היכה לפלוגי משום טעמא דלקמן דאי אפשר לברר איסורו או דלא איקבע איסורו

אבל שתי חתיכות ליכא למימר הכי:

כוי. ספק בהמה ספק חיה: אשם

מלוי. אף על גב דליכא חתיכה אחת משתי חתיכות אם אכל חלבו בשוגג

כסבור חיה הוא כאו: ספק כן משעה כו'. היבמה שנתייבמה בתוך שלשה

חדשים: וחייבים בחשם חלוי. שמח

בן הרחשון הוא ונמלא שבא על אשת אח שיש לה בנים שהוא בכרת והא

אשה דומיא דחתיכה אחת היא: נמלא

על שלו. במסכת נדה בפרק כל היד

(דף יד.) דרך בנות ישראל משמשות בשני עדים שני סדינים לקנח אחד לו

ואחד לה נמצא על שלו ודאי בשעת

תשמיש היה ובועל נדה בשוגג הוה

וחייבים שתי חטאות: אמיום. לשון

יווני הוא. כלומר לאחר משמיש: לאחר

ומן. התם [שם:] מפרש שיעורה: וחייבין

בחשם חלוי. וחמחי הח ליכח שתי מצוות: חפשר לברר חיסורו. דחשם

מלוי אינו בא אלא להגין מן הייסורין

עד שיוודע לו ויביה הטחת כדמפרש

בפרק בתרא (לקמן כה.) הילכך שתי

חמיכות [ואכל אחת] ונשארה האחת

אפשר שיבוא לאחר זמן בקי שיכיר אם זו הנותרת שומן ודאי חלב אכל ויביא

חטאת אבל חתיכה אחת ואכלה אי אפשר לבררה: מאי איכא ביו רבא. דאמר לעיל טעמיה דרב משום יש אם

למקרא: לר' זירא. דמפרש טעמיה

דרב (ו) לברר איסורו: ה"ג איכא

בינייהו כזית ומחלה. כגון ב' חתיכות בזו כזית ובזו כחלי זית ואכל

את של כזית ואין ידוע אם הוא חלב או שומן: לרבה ליכה מלוום. ככן ליכה ב׳

זיתים ופחות מכזית כמאן דליתיה:

לר' זירא אפשר לברר האיסור. בחלי זית זה הנשאר: כוי חייבים

כו'. והא אי אפשר לברר איסורו:

לו שספק הוא היינו הא דקתני

מתיכה אחת שנינו אכל חחיכה

מדםיפא בשתי חתיכות רישא נמי בשתי חתיכות. וההיא נמי אפי׳ אכל ספק יש בו כשיעור כוי כמו כן לריך לומר דמיירי שיש שתי חתיכות לפניו ובשתיהן כשיעור יש וכך צ"ל על כרחין שהרי אמרינן לקמן איכא בינייהו כזית ומחלה דלמאן דאמר יה איקבע

ב א מיי׳ פ״ח מהל׳ שגגות הל״ב:

ל מי" פין תיא פיי קס"ל כג טוש"ע אה"ע סיי קס"ל סעיף ו: ז ז מיי' פ"ח מהל' שגגות הלכה ב וכאידך מ"ד: חחט מיי׳ שם ופ״ה הל׳ ו:

מוסף רש"י

אכל חלב וחלב. שני זימים ששהה לאחר בעילה זמו ארוד חודם חינות בידוע שהיה דם בשעת תשמיש, טמאין. שניהם טומאת שבעה כדין בועל נדה, כדכתיב (ויקרא מו) ותהי נדתה עליו (נדה יד.) היא משום נדה והוא משום נדה כדעל נדה, דולה לחתה דם קודם בועל נדמ, דודאי האחה דס קודם בעילה או בשטע בעילת שמיים מיד אחרים. על שלה אחידם. מיד אחרים בעוד מיד אחרים. לאחרי דוב, ואחר אחידם, שבארן מידה בספק. שניהם שבעה ימים, ומידה במדף עשה, ודרע עלה. אמכאל אחרים שהודיע עלה. אמכאל ומשורים קא, דקמני בממני וסטורין מן הקרבן (שם יד).

שימה מקובצת ש בין בין בין בין מון לפניי, כי פשר אם אכל אות שי נמחק: פ עיי שאם אכל אות שי נמחק: פ עיי מדורשין: ח למקרא מצוות בעד היי חוד בין הודי אתד ואין ההפרש רק בעד היי או אתד ואין ההפרש רק בעד היי בין מין את היי או מון היי או היי או מון היי או מון היי או מון האורות או מון האורות או מון האורות או מון האורות אורות בדברי רב: סן לא תיולו בתר: זן שתי חתיכות צריכא למימר. מכאן נמי מוכח דסמיך אטעמא דלקמן דאפשר לברר איסוריה או איקבע איסוריה דאל״כ מה חילוק . ש בין ב׳ חתיכות לחתיכה אחת. תוס׳: זן צריך לומר זו תיבת למימר נמחק: זן אכל חלב ספק: ווטי ז, צוק אומו היובו. אין אומו היובו מחקים אמר הלמסל במקן. ששמעוג בשתי מצות מצות קריבן ילו אביי לרבה ר' אלעזר. קריבן ילו אביי לרבה ר' אלעזר. קריבן ילו אביי לרבה ר' אלעזר. לקמן דלא ביעיק חריכה מבי שו חייבו אלעזר (אות ז' נמחק) סבר יש אם למקד למסורת ואנא ס"ל דתנא דירן למסורת ואנא ס"ל דתנא דירן הייבין בשטם: עון חייב באשם האנא סבר כרותיה: יון כשר מלטור היוא אמני ר' אומר הייבו אלעזר היוא אמני ר' אומר חייבת חייא שון שעמא דרבה לשעמא אות א' יון שעמור מבוד; יון רא אלוד ואות מסקן יון הווא היו אות אות אין שעמא דרבה לשעמא אות א' יון שעמא דרבה לשעמא אות א' יון שעמור מבוד: לון הווא הקשיא רא אלוד הבר: לווד אות אות אין היא הקשיא הוו און אין היא הקשיא רא אלוד הבר: לווד אות אין היא הקשיא

איסורא ליכא אם כן שמע מינה דיש שתי חתיכות ומכל מקום כם האי זית אכל ואפילו אכל מן האיסור מסופק הוא אם אכל כזית ואשמעינן דאפילו בספק ספיקא מייתי אשם תלוי וגבי שבת ויום חול נמי מלינו למשכח שתי חתיכות כגון שעשה מלחכה בין השמשות דספק יוו או לילה וגם איקבע איסורא שעשה מלאכה בבין השמשות קרוב למולחי שבת דחיקבע חיסורה כל היום וגם אפשר לברר איסורא שיוכל לראות לפי ענין המלאכה כוו שפעל בשבת לפי מה שיש כמה עבר מן הלילה ולא עבר ממנה רק מעט יח ופעל מלאכה רבה א"כ פעל קלמ מן היום: אבר רב יהודה אבר רב בו' חתיכה אחת פמור כו'. ואס מאמר דהא אמרינן פרק שני דכתובות (דף כב:) גבי שנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת כוי ופריך עלה הבא עליה באשם חלוי קאי ומאי פריך הא בעינן מצוות יש לומר דהתם פריך בעינן מצוות יש למאן דאמר הכא דלא בעינו חתיכה משתי חתיכות אבל יש קשה דרב אדרב שהרי קאמר הכא רב יהודה אמר רב ובפרק האשה רבה (יבמות פח.) קאמר אמר רבה אמר רב לא שנו אלא שנשאת בעד אחד כו' ופריך הש"ס הבא עליה באשם תלוי קאי ומאי פריך ותירן דהכי פריך הבא עליה באיסור אשם תלוי קאי ט ועוד יש לומר דפריך התם לרב נחמן ואז דמתרך הכא טעמא דרב משום איקבע איסורא והיכא דאכל עובד כוכבים הרחשונה לם משום השניה חייב משום דאיקבע איסורא וניחא התם דפריך שפיר שהרי כבר איקבע איסורא שהיתה אשת איש: ליקבע איסורא שהיתה אשת איש: לתגר עלה וחייבים באשם תלוי.

איחידיה

אין בו 🌣 שומן וחלב לפניו ואכל אחד מהן וקשה שהרי הכא משמע דבריית׳

מפרשא למתניי והתם לגו פרק כל היד (נדה יד:) לא משמע הכי דאמר על מתני׳ ופטורין מן הקרבן תנא וחייבין באשם תלוי ותנא דידן סבר בעינן חתיכה משתי חתיכות לועוד הלת השה אמאי לא לה קאמר מהא (הוריות דף ה:) ומביאין אשם תלוי על עשה ועל לא תעשה שבנדה ואע"ג דליכא שתי חתיכות לה:

ואינו יודע איזה מהן אכל אשתו ואחותו עמו בבית שגג באחת מהן ואינו יודע באיזו מהן שגג שבת ויום חול ועשה מלאכה באחד מהן ואינו יודע באיזו מהן עשה "מביא אשם תלוי ¢כשם שאם אכל חלב וחלב בהעלם אחת אינו חייב אלא חמאת אחת כן על לא הודע שלהן אינו מביא אלא אשם תלוי אחד אם היתה ידיעה בינתים יכשם שהוא מביא חמאת על כל אחת ואחת כך מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת יכשם 🕫 פ שאכל חלב ודם ופיגול ונותר בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת כך על לא הודע שלהן מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת: גמ' איתמר רב אםי אמר חתיכה אחת שנינו ספק של חלב ספק של שומן חייא בר רב אמר סירחתיכה משתי חתיכות שנינו במאי קא מיפלגי רב אםי סבר שיש אם למסורת ימצות כתיב מ וחייא בר רב אמר יש אם למקרא ם מצוות קרינן איתיביה רב הונא לרב אסי ואמרי לה חייא בר רב לרב אסי חלב ושומן לפניו ואכל אחת מהן מאי לאו מדסיפא שתי חתיכות רישא גמי שתי חתיכות אמר להו רב מלא פ מתיזלא בתר איפכא דיכול לשנויי לכו סיפא בשתי חתיכות רישא בחתיכה אחת אי הכי יש לומר חתיכה אחת מחייב ם שתי חתיכות צריכא למימר יזו ואין צריך יו למימר זו (כ) ולחייא בר רב דאמר מדסיפא בשתי חתיכות רישא נמי בשתי חתיכות מיתנא תרתי למה לי פרושי קא מפרש ספק אכל ₪ [חלב] ספק לא אכל (חלב) מביא אשם תלוי כיצד כגון שהיה חלב ושומן לפניו אמר רב יהודה אמר רב היו לפניו שתי חתיכות אחת של שומן ואחת של חלב אכל אחת מהן ואינו יודע איזו מהן אכל חייב חתיכה אחת ספק של חלב ספק של שומן ואכלה פמור אמר יו רבא מאי מעמא דרב דאמר קרא יוטשה אחת מכל מצות ה' בשננה עד שישנונ י בשתים מצות כתיב מצוות קרינן איתיביה אביי יש ״רבי אליעזר אומר הכוי חייבין יש עליו אשם תלוי אמר לו ר' ים אליעזר סבר יש אם למסורת מצות כתיב איתיביה שיספק בן תשעה

לראשון או בן שבעה לאחרון יוציא והולד כשר יח וחייב באשם תלוי הא מני רבי אליעזר היא איתיביה ינמצא על שלו ממאין וחייבין בקרבן על שלה אתיום ממאין החייבין בקרבן נמצא על שלה לאחר זמן ממאין מספק הופטורין מן הקרבן ותני עלה של חייב שם משום אשם תלוי הא מני רבי אליעזר היא א"ר שומז ואכל שומז ואכל היו לפניו שתי חתיכות אחת של חלב ואחת של שומז ואכל אחת מהן ואינו יודע איזה מהן אכל חייב חתיכה יי ספק של שומן ספק של חלב ואכלה פטור א"ר זירא מ"ט דרב קסבר שתי חתיכות אפשר לברר איסורו חתיכה אחת אי אפשר לברר איסורו מאי איכא בין מעמא יח דרבא למעמא דרבי זירא איכא בינייהו כזית ומחצה יש לרבא ליכא מצוות ופטור לרבי זירא אפשר לברר איסורו איתיביה רבי ירמיה לרבי זירא רבי אליעזר אומר כוי חייבין על חלבו אשם תלוי אמר ליה רבי אליעזר סבר לא בעינן לברר איסורו

(A) במשנה כסס שאם אכל חלב ודס: (ב) שם גמלא ואין לריך למיתר זו קהני ולחייא בר רכ: (ג) שם ותני עלה וחייבים באשם חלוי כל"ל ותיכת מטוס באשם הלוי לציל וחימת ממום (ממוק ?) דש"י ד"ה שגו וכי ממוק (מחק: (ד) דש"" ד"ה כך על מחובר (ד"ח כך על ששתירון מועון ברו למון ברו ולא נדע לד בין ולא נדע לד בין (1) ד"ח מולח ממיו רבי והביא למיל לדיל ומינותן (1) ד"ח מולח ממיו רבי והביא למו למון וברי לציל וחיבות את למתו מנון ברי והביא לה למון ברי והביא לה ובין ברי והביא לה ובין ברי והביא מוווים לדיל ובין והיה לוכיו והיה לוכיו היה לוכיו לוכיו היה לוכיו לוכיו מולח לוכיו לוכי דרב דאי אפשר לברר חיסורו:

רבינו גרשום

נדות יוכיח שאין ב. בן אלא אזהרה אחת שהן מוזהרין עליהן והן אין מוזהרות עליה דעדיין קטנות הן ואינן בנות אזהרות ואעפ״כ חייב על כל אחת ואחת: ואפים חייב על כל אחת ואחת:
אנים שאין בהן עכשיו אזההה
אנים שאין בהן עכשיו אזההה
יש בהן ב' אחדרו תו, בשהן בזילוה
שאין ב' אחדרו תואכה בשבת
שאין בה אלא אזהרה אחת
כלבר שהוא מוחדר ואפיםבלבר שהוא מוחדר ואפיםוריבה שליה על כל ביאה וביאה
חייב עליה על כל ביאה וביאה
דאין לו בה אלא באזהרה אחת
דאין לו בה אלא באזהרה אחת
דאין לו בה אלא באזהרה אחת
אחת על ביאות הרבה או על
כל אחת ואחת: מאר קא מיבעיא
אחת על ביאות הרבה או על
כל אחת ואחת: מאר קא מיבעיא לה לר׳ עקיבא אי שבתות הרבה ליה לר׳ עקיבא אי שבתות הרבה בחילוק גופין של נדה דמיין לחייבו על כל שבת ושבת כמו הבא על נדות הרבה שחייב על כל נדה ונדה: א״כ ניבעי מיניה העושה מלאכה אחת בשבתות הרבה דומיא דנדה דמלאכה אחת היא: אי וולדי מלאכות כמלאכות דמיין. לחייב עליהן כאבות מלאכות ואי לא קא בעי מיניה משום הכי קאמר מעין מלאכה א"כ ניבעי מיניה העושה מלאכה א"כ ניבעי מיניה העושה מלאכות הרבה תולדות מעין מלאכות הרבה תולדות מעין מלאכות הרבה תולדות בעשבת אחת ואמר בשבתא התרבא לבעיא העשה (מעין) מלאכה היינו אידייה העשה (מעין) מלאכה אחת המילו אחת המילו אחת היינו בשבת אחת בתלכם אחת. היינו בישבת אחת בתלכם אחת. היינו בישבת "לופשט ליה דשבתות בנין למין מעין. מניד מה אם ביותות בנין למין. מניד מל כל ביאה בובא אות חייב על כל ביאה בובא אות היינו על כל ביאה בובא ביאות חייב על כל ביאה בובא ביאות של נדות בתבה בתופן מוחלקין דחייב החבב הובים נוחלים ביאות בדר מובים ביאות בדר הובים ביאות של נדות הבבי בובים בובא ביאות של נדות הרבה דגופין מוחלקין דחייב החבבה הובים נוחלים ביאות בדר בובים ביאות בדר ביא הרבה דגופין מוחלקין דחייב על כל אחת ואחת. אף שבתות

מדקאמר ומה נדה שאין בה מדקאמר ומה נדה שאין בה מדקאמר ומה נדה שאין בה תולדות ליחייב על תולדה כעל אב: ושבת תוצאות הרבה הוא חייב על כל מין ומין אף בשבת דיש בה תולדות ליחייב על תולדה כעל אב: ושבת

לקמן: **נס**ן ומ״מ מסופק א) זה מאי תיבת האי ל״ש: לון דספק אם יום: לון המלאכה שהיא מרובה שפעל בשבת לפי מה שיבין כמה תיבת

איתיביה